

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός.

[Άγνωστος συγγραφέας]

Γενναία αμοιβή

Ιλισός, Αθήνα

τχ. 15 (15 Οκτωβρίου 1894), σ. 13-14

ΓΕΝΝΑΙΑ ΑΜΟΙΒΗ

Ἐστιατόριον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς οἰκογενεῖς Φαταούλα.
— Ἐπίπλους πλουσία, ἀλλ' ἀκομψος. — Ἡ κυ-
ρία Φαταούλα ἀνακίμεται τὸν σύζυγόν της διὰ
τὸ γεῦμα καὶ ἀνοπομονεῖ. — Ἐπὶ τέλους ὁ κω-
δωνίσκος τῆς θύρας ἤχηί.]

Ἡ ΚΥΡΙΑ — Τέλος πάντων! . . . Μερία,
σερβίρισε τὴν σούπαν.

(Ὁ κύριος Φαταούλας εἰσέρχεται ὠχρὸς,
ἠλλωμένος τὴν ὄψιν καὶ πίπτει ἀδρανῆ ἐπὶ
τοῦ καθίσματος).

Ἡ ΚΥΡΙΑ (προσέχουσα αὐτῷ τὴν σούπαν).
— Τί σοῦ συνέβη;

Ο ΚΥΡΙΟΣ — Ξέρω κ' ἐγώ;

Ἡ ΚΥΡΙΑ — Δὲν εἰζέφραι, λέγει . . . "Αὐ-
τίκιον ἔχει ἡ μητέρα μου ὅταν μὲ εἰλεγε:
«Παιδί μου, ὁ ἄνδρας σου εἶνε βλάξ!»

Ο ΚΥΡΙΟΣ (μετὰ ἀστοχῆς). — Ὑπάρχει
ἀκόμη μία μικρὰ ἐλπίς . . . Εἶχα τὸ ἐπισκο-
πήριόν μου εἰς τὸ ἴδιον πορτοφῶλι . . . Ἴσως
ἐκεῖνος ποῦ τὸ εὔρηκε . . .

Ἡ ΚΥΡΙΑ (μετὰ δεικτικῆς εἰρωνίας). — Ναι,
ἐκεῖνος ποῦ τὸ εὔρηκε θὰ σοῦ τὸ ἐπιστρέψῃ,
καὶ θὰ σοῦ φέρῃ ἴσως καὶ τοὺς τόκους πρὸς 12
τοὺς ἐκτὸν! . . . (Ἀναψύσσει τοὺς ὤμους). Ἐὰν
σὺ εὔρισκες σαράντα πεντακοσάρικα εἰς τὸν θρο-
νον θὰ τὰ ἐπέστρεφες;

— Τὸ πορτοφῶλι μου . . . τὸ ἔγρασα . . .

Ο ΚΥΡΙΟΣ — Τὸ πορτοφῶλι μου . . . τὸ ἔ-
γρασα . . .

Ἡ ΚΥΡΙΑ (ἀφίνοισα νὰ πέσῃ τὸ κοιλί-
ριον). — Τὸ πορτοφῶλι σου . . . "Ἐγρασες τὸ
πορτοφῶλι σου; . . .

Ο ΚΥΡΙΟΣ — Μὲ σαράντα πεντακοσάρικα,
τὰ ὅποια πρὸ ἐλίγου ἐπῆρα ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν
Τράπεζαν.

Ἡ ΚΥΡΙΑ — Σαράντα πεντακ. . . . (Ἡ
φωνὴ της πρίγεται). Τὴν περασμένην ἐβδομάδα
ὁ κύριος χάνει τὴν ἀμπρέλλα του βλοκαίνουργου,
τώρα πάλι χάνει τὸ πορτοφῶλι του! Σαράντα
πεντακοσ. . . . (Ἡ φωνὴ της πρίγεται ἐκ νέου).
Ἄλλὰ ποῦ; Πότε;

Ο ΚΥΡΙΟΣ (ἱπποτικῶς). — Διατί ὄχι, ἐὰν
ἦσαν ἔνομαστικά; ἄξιαι;

Ἡ ΚΥΡΙΑ — Ναι, ἀλλὰ χρονονομίσματα;

Ο ΚΥΡΙΟΣ — "Ω! θὰ ἐπέστρεφα τοὺλάχι-
στον τὸ μισά!

Ἡ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ (εἰσερχομένη). — Κύριε, ἔ-
νας ἄνθρωπος ζητεῖ νὰ σοῦ ἐμιλήσῃ διὰ χρήμα-
τα νομίζω.

Ἡ ΚΥΡΙΑ — Διὰ χρήματα; Εἰς καλὴν οἰκ-
ἐργεταὶ καὶ αὐτός! Εἶπέ του ὅτι ὁ κύριός σου
ἔξῃλθεν.

Ἡ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ — Διὰ χρήματα, τὰ ἔπει-
θελε νὰ δώσῃ εἰς τὸν κύριον . . . "Ἐὰν πορτο-
φῶλι . . .

Ο ΚΥΡΙΟΣ — Τὸ πορτοφόλι μου! Εἶπέ
του νὰ ἔλθῃ ἀμέσως!

Εἰς Πτωχὸς Ἀνθρώπος (*εἰσερχόμενος*).—
Αὐτὸ τὸ πορτοφόλι, τὸ κῆρα αὐτοῦ, ἐμπρὸς εἰς
τὴν πόρτα . . . .

Ο ΚΥΡΙΟΣ. (*ἀρπάζων τὸ πορτοφόλιον ἐκ
τῶν χειρῶν του*). Αὐτὸ εἶνε . . . αὐτὸ εἶνε . . .
(*μετὰ διαγύσεως*). *Α! καλέ μου ἄνθρωπε, πό-
σον σοῦ εἶμαι εὐγνώμων! . . .

Η ΚΥΡΙΑ. (*τραγίως*). Θὰ κάμῃς καλὰ νὰ
ἴδῃς ἂν εἶνε σωστά.

Ο ΚΥΡΙΟΣ. — Ἀλήθεια . . . (*Μετρῶν τὰ
χαρτονομίσματα*). Ἐνα, δύο, τρία, . . . τριαντα-
ενέα, σαράντα. . . . Σωστά! ὅλα εἶνε.

Η ΚΥΡΙΑ (*μεθ' ἐπιφύας*).— Εἶσαι βέβαιος;
ὅτι δὲν ἦσαν περισσότερα ἀπὸ σαράντα;

Ο ΚΥΡΙΟΣ. — Βεβαίωτατος. (*Πρὸς τὸν
πτωχὸν ἄνθρωπον*). *Ἄκουσε, φίλε μου, ἐπιθυ-
μῶ . . . (*ἔρριπῆ τὸ δεξιὸν θυλάκιον του*) νὰ
σὲ ἀνταμείψω . . . (*ἔρριπῆ τὸ ἀριστερόν του
θυλάκιον*). Δὲν ἔχω διόλου ψιλὰ. (*Ἐξάγει ἐκ
πεντακοσιδραχμῶν ἐκ τοῦ πορτοφολίου*). *Ἐχεις
νὰ μοῦ τὸ χαλάσι;

Ο Πτωχὸς Ἀνθρώπος (*μετὰ συστολῆς*).
— *Α! μὴ πειράζεσθε . . . . δὲν ἀξίζει τὸν
κόπον . . . .

Ο ΚΥΡΙΟΣ (*ἐπιμένων*). — *Ὁχι, ὄχι . . .
λοιπὸν δὲν ἔχεις νὰ μοῦ ἀλλάξῃς τὸ πεντακοσά-
ριχο; . . . Διάβολε! Πρέπει νὰ σὲ ἀνταμείψω
μὲ κάτι τι: . . . (*Κράζων*). Μαρία, Μαρία! Πά-
ρε αὐτὸν τὸν καλὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ μαγειρεῖον
καὶ δόςε του ἓνα καλὸ ποτῆρι κρασί.

(*Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος ἀποσύρεται, στενάζων
ὑποκόφως*).

Η ΚΥΡΙΑ. — Ἀπὸ τὸ κοινὸν κρασί! *Ὁχι
ἀπὸ τοῦ μπουκαλιῦ . . . Τί ἔκαμν ἐπὶ τέ-
λους; Ἀνέβηκε μίαν σκάλαν.

Ο ΚΥΡΙΟΣ. — Δὲν ἔπλενε τὰ χέρια του
τοῦλάχιστον ὁ ἀνόητος!

Η ΚΥΡΙΑ. — Τί;

Ο ΚΥΡΙΟΣ. — Μοῦ ἐλέρωσε τὸ πορτοφόλι
μου μὲ τὰ βρόμετά του χέρια . . . . Πορτοφόλι
δεκαεξὶ δραχμῶν Τί ἄθλιος!

Η ΚΥΡΙΑ. — Καὶ εἶδες τὸ πρόσωπόν του;
Τί κακομοῦτσουνο;

Ο ΚΥΡΙΟΣ (*σείων τὴν κεφαλὴν*).— Νὰ σοῦ
ἴπῳ, τέτοια μούτρα δὲν εἶνε καλὸν νὰ τὰ συ-
ναντῆ κανεὶς τὴν νύκτα εἰς ἔρημον δρόμον.

